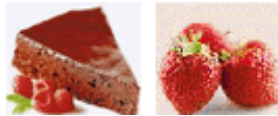
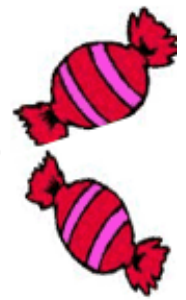

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	
17:15	16:00	ירושלים
17:13	16:03	חיפה
17:10	16:00	חיספין
17:16	16:15	תל אביב
17:16	16:06	חברון

שבת קדש פרשת וישלח | י"ד כסלו התשע"ב | גליון מספר 6 | שנה ראשונה

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א

חכמי ישראל

נקדה אלהות

אברהם יהושע השיל מאפטא

מגדולי רבני החסידות 1755 - 1825

נצר לשושלת רבנים ותיקה מצד אביו ואמו. נולד בשנת תקט"ו (1755) לאביו רבי שמואל, רבה של עיר-חדש. עוד בימי נעוריו רכש לו ידיעה רחבה בתורה וכעדות הצדיק מדיז'ין -

היה גדול בתורה, ומתשובותיו בהלכה מובאות בספרי הדור. בחסידות היה תלמידו של רבי אלימלך מליז'נסק, ושמש גם את רבי יחיאל מכל מזלוטשוב. רבים למדו תורה מפיו, ובתוכם גדולי תורה ודגני עליה. זכה להערצה רבה, ומפרסם ביחוד כאוהב ישראל. שני ספריו: "אוהב ישראל" ו"תורת אמת" נדפסו אחר פטירתו.

נפטר במז'בוז' בה' ניסן תקפ"ה (1825).

צנה שלא ירשמו שבחים על מצבתו רק שהיה אוהב ישראל. את עבודתו המשיכו שני בניו: רבי יצחק מאיר ורבי יוסף משה.

ילדים יקרים ואהובים שלי.

חבל שלא הפרתם את חנה, סבתא רבא שלי. בחג החנוכה למלאו לה תשעים ושבע שנים. אוהב אני כל כך לבקר אותה, לחוש בחבוק המיוחד שלה, העינים מלאות החוכמה והחיות שבפניה, ואני נמשך אליה כמו אל הדבר הכי מתוק בעולם. וילדים אוהבים מתוקים נכון? פשה'לקתי עם אבא לאחר תפלת מנחה של שבת לבקר את סבתא חנה, בקשתי מאבא לספר לי על חיה של סבתא. אבא הביט בי, וענה בקצרה: "הנה חנה קרב ובא, שאל את סבתא חנה על החנוכה של אפרים". כשהגענו לביתה של סבתא חנה, נקשתי בדלת. הפנסו, שמעתי את קולה של סבתא חנה, פתחתי את הדלת וראתי אליה כשאני קורא: שבת שלום סבתא חנה. סבתא פרשה את ידיה וחבקה אותי ולטפה את פני, והחיות שהיה על פניה היה מאיר וזרח במיוחד. סבתא, שאלתי: את יכולה לספר לי על החנוכה של אפרים, בבקשה? פניה של סבתא נעשו עצובות, והיא הביטה בי ושאלה: מי ספר לך על החנוכה של אפרים? אבא, עניתי. סבתא הביטה באבא ושחקה. סבתא חנה, אמר אבא: בפרשת השבוע אנו פוגשים את שני האחים יעקב ועשיו נפגשים לאחר שנים רבות של פרידה. יעקב שולח מתנות של פיוס אל עשיו אחיו, וכשהם נפגשים הם משלימים זה עם זה. כי השלום חשוב הוא מאד, ובפרט בין אחים ובתוך המשפחה. סבתא חנה, הקשיבה, פנתה אלי ואמרה: ניני היקר, הספור ארץ הוא ואני עיפה, אך בעזרת ה' אספר לך בשבוע הבא. סבתא עצמה את עיניה ונרדמה. יצאנו בשקט וחזרנו הביתה. אני כל כך מתוח וסקרן, גם אתם? אספר לכם בשבוע הבא כשאנפגש בעלון פרשת וישב. שבת שלום ולהתראות.

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעלוי נשמת
התינוק יונתן פלמר
הי"ד

בְּשֵׁלֵי הַפָּרֶשֶׁה

הַלְדַת בְּנֵימִין וּמוֹתָהּ שֶׁל רַחֵל (לה, טז-כט)
יַעֲקֹב יוֹצֵא אֶת בֵּית אֵל, אֵל בֵּית אָבִיו יַחֲזֵק. בְּדָרְךָ, עוֹצֵרֶת
הַשִּׁירָה. רַחֵל כּוֹרֵעַת לְלֶדֶת אֶת הַבֵּן הַשְּׂנִי-עֶשֶׂר, בֶּן הַזְּקוּנִים שֶׁל
יַעֲקֹב. הַלְדָה הִיְתָה קָשָׁה. בְּסוּפָה נּוֹלַד בְּנֵימִין, אֵךְ רַחֵל אִמְנוּ
נִפְטְרָה. יַעֲקֹב קוֹבֵר אֶת רַחֵל עַל אִם הַדָּרְךָ בֵּין יְרוּשָׁלַיִם לְחֶבְרוֹן,
וּמְקִיָּם מַצְבֵּה עַל קַבְרָהּ, בְּבֵית לְחָם.

הַחִיּוּזָה בְּפָרֶשֶׁה

- א. מִנֵּין דָּרְשׁוּ חֲדָל שְׂרָאוּבֵן לֹא חָטָא?
- ב. לַעֲנִין מַה נִּתְּנָה הַבְּכוֹרָה לְיוֹסֵף?
- ג. מִדּוּעַ מִדַּת הַיִּרְאָה קוֹדֶמֶת לְמִידַת
הָאֱהָבָה?
- ד. אִם אָדָם רוֹצֵה לְבַחֵר חֵבֵר אֵיךְ יֵדַע אֶת
מִי לְבַחֹר?

טוֹר לְעֵלְיוֹן הַשֵּׁת

מִסְפָּר עַל מֶלֶךְ סִפְרָד שֶׁשָּׁמַע שֵׁישׁ אָדָם שֶׁהוּא מִמְּחָה לְקַלִּיעַ לְמִטְרָה בַּחַץ וְקִשָּׁת אֲשֶׁר מַעוֹלָם לֹא חָטִיא אֶת הַמִּטְרָה.
הַמֶּלֶךְ שָׂאף הוּא הַתְּמַחָה בְּקַלִּיעַ לְמִטְרָה הַזְּמִין אֶת הָאִישׁ לְאַרְמוֹנוֹ וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ לַעֲשׂוֹת אֶתוֹ תַּחֲרוּת קַלִּיעַ לְמִטְרָה.
הַתַּחֲרוּת נִעְרְכָה בְּמַעֲמַד הַשָּׂרִים וְהַנְּכַבְדִּים שֶׁל הַמֶּלֶךְ.

מִפְּנֵי כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הוּא הַתְּכַבֵּד לְהִיּוֹת רֵאשׁוֹן, וְהוּא הַצְּלִיחַ לִירוֹת אֶת כָּל הַחֲצִים לְתוֹךְ הַעֲגוּל הַפְּנִימִי. אַחֲרָיו יָרַח
הַקַּלַּע הַמְּמַחָה אֶת הַחֲצִים שֶׁפָּגְעוּ מִחוּץ לְעֲגוּל הַפְּנִימִי. הַמֶּלֶךְ הוֹכֵרָז בְּמִנְצָח, אֵךְ אֶחָד מִשָּׂרָיו הִסִּב אֶת תְּשׁוּמַת לְבוֹ שֶׁל
הַמֶּלֶךְ לְעַבְדָה שֶׁהַקַּלַּע הַמְּמַחָה יָרַח אֶת כָּל הַחֲצִים בְּתוֹךְ אוֹתָהּ נִקְדָה אֵךְ מִחוּץ לְעֲגוּל הַפְּנִימִי. הַמֶּלֶךְ לֹא הִתְיַחֵס לְהַעֲרָה זוֹ
הוּא הִיָּה שָׂמַח בְּנִצְחוֹנוֹ וְגַם הַשָּׂרִים חִזְקוּ אוֹתוֹ בְּאוֹמְרָם שֶׁהַמֶּלֶךְ הוּא הַמְּנַצֵּחַ. כְּאֲשֶׁר כָּל הַשָּׂרִים וְהַנְּכַבְדִּים הִלְכוּ לְבֵיתָם,
נִשְׂאָרוּ הַמֶּלֶךְ וְהַקַּלַּע – הַצֶּלֶף לְבַד.

הָאִישׁ פָּנָה אֵל הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לוֹ שֶׁהוּא שָׂמַח בְּשִׂמְחָתוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ עַל נִצְחוֹנוֹ, אֵךְ רְצִיתִי לֵאמֹר לָךְ דְּבַר בֵּינִי לְבֵינְךָ שֶׁלֹּא אִמְרָתִי
זֹאת בְּנוֹכַחַת הַשָּׂרִים שֶׁלָּךְ אָמַר הָאִישׁ. הָאִם שִׂמַּח לֵב שֶׁהַחֲצִים שֶׁלָּךְ עָשׂוּ הַרְבֵּה חוֹרִים אֶחָד לֵיד הַשָּׂנִי בְּתוֹךְ הַעֲגוּל הַפְּנִימִי
וְאֵלוֹ הַחֲצִים שֶׁלִּי נִכְנְסוּ אֶחָד בְּתוֹךְ הַשָּׂנִי בְּתוֹךְ הַעֲגוּל הַחִיצוֹנִי??!!

דַּע לָךְ הַמֶּלֶךְ שִׁיכְלַתִּי לְנַצֵּחַ אוֹתְךָ וְלִירוֹת אֶת כָּל הַחֲצִים אֶחָד בְּתוֹךְ הַשָּׂנִי בְּתוֹךְ הַעֲגוּל הַפְּנִימִי, אֵךְ לֹא רְצִיתִי לְפָגַע
בְּכַבֻּדְךָ וְגַם חֲשַׁשְׁתִּי שְׂאֵם אֲנַצַּח אוֹתְךָ בְּנוֹכַחַת הַשָּׂרִים שֶׁלָּךְ אֶתָּה תַעֲנִישׁ אוֹתִי, לָכֵן יִרְיתִי אֶת כָּל הַחֲצִים מִחוּץ לְעֲגוּל
הַפְּנִימִי, אֵךְ כְּדֵי לְהַרְאוֹת לָךְ שֶׁאֲנִי מִמְּחָה בְּקַלִּיעַ וְיִכַּל לְנַצֵּחַ אוֹתְךָ יִרְיתִי אֶת כָּל הַחֲצִים לְאוֹתָהּ נִקְדָה וְכִמוֹ שֶׁאֶתָּה רוֹאֵה
הַפְּגִיעוֹת הֵיוּ מִדִּיקוֹת וְכָל הַחֲצִים פָּגְעוּ בְּאוֹתָהּ נִקְדָה.
הַמֶּלֶךְ הִעֲרִיךְ מֵאֵד אֶת חֲכָמָתוֹ שֶׁל הַקַּלַּע וְאֵת יוֹשְׁרוֹ וְהִעֲנִיק לוֹ מִתְּנוּת רַבּוֹת.

מִכָּאֵן שֶׁאֵין לְאָדָם לְהַתְּפַעֵל מִנִּצְחוֹנוֹת מְדוּמִים, וְגַם כְּאֲשֶׁר אָדָם צוֹדֵק יֵשׁ לְהַזְהֵר לֹא לְתַת לְזוּלָתוֹ אֶת הַתְּחוּשָׁה שֶׁהוּא
מְנַצֵּחַ וְיָדוּ עַל הַתְּחַתּוֹנָה. אֲפֶשֶׁר לְהִיּוֹת צוֹדֵק וְלִנְצַח בְּלִי צוּרָה לְהַכְנִיעַ אֶת הַחֵבֵר שֶׁאֵתוֹ יֵשׁ וְכוּחַ. כֵּן יַעֲקֹב נָתַן לְעֵשׂוֹ
הַרְגָּשָׁה שֶׁהוּא הַמְּנַצֵּחַ לְמִירוֹת שֶׁהִנְצַחוֹן הִיָּה שִׁינְךָ לְיַעֲקֹב.